

Metsakalmistuga ühe aasta pealinn

Võtsin mina kolmapäeval värsked maakonnalehete ja ... nagu puuga oleks pähe antud – Eesti Metsaselts tõstis tänavuseks metsapealinnaks Kunda.

Seltsi president põhjendas Kunda valimist haavapuitmas-sitehase peatse käikulaskmisega ja asjaoluga, et tänavu üritatakse metsanädalal rohkem rõhku panna metsa kasutamisele.

“Kunda on teinud tõsisel liigutusi metsanduse valdkonnas ja ka tolmupühkimise ning prügimajanduse seisukohast,” tõi president Kaupo Ilmet lisapõhjendusi.

Einoh, tolmu on siin puhtamates peredes, mida mõistagi enamik, ajast aega pühitud, nõnnasamuti põrandaid, toidunõusid ja pesu pestud.

Ses mõttes tehti tõsisel liigutusi isegi noil pikkadel aastatel, kui Punane Kunda tsemendilinnaja maju, tänavaid, viljapuid ja mände värvis. Kui vast pestud aken peagi halli pulbriga katvus. Aga ikka pesti, uuesti ja jälle.

Kas palk on mets

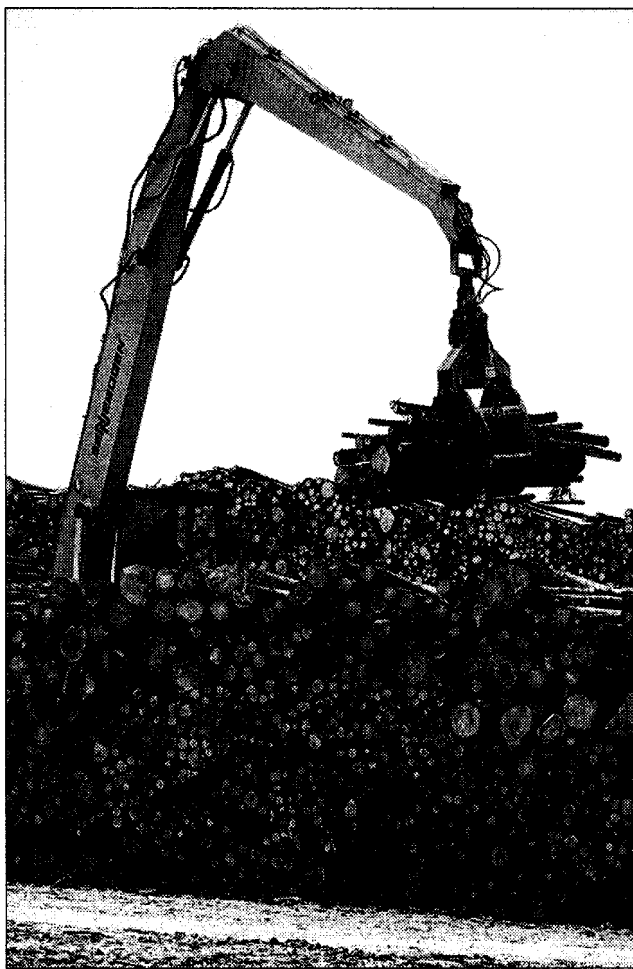
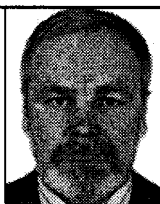
Mets on teatavasti hulki kõrvuti kasvavaid puid, kusjuures ta ei erine pargist mitte ainult suuruselt, vaid ka selle poolest, et parki ei veeta välja, metsa aga küll.

Vahel ütlemine, et näe, metsasaveomasin sõidab, siis jälle, et palgiveoauto.

Nii samastubki meie mõtetes palk metsaga, surnud puu elavaga. Ega ole taolises kõne-

Sulev Kool

pealinna poiss



pruugis iseenesest midagi taunitavat.

Metsa varutakse üle Eesti, et vähe pole. Võetakse maha, müüakse, ostetakse, veetakse, võetakse ka niisama ehk varastatakse. Elu on sihuke, et mida rohkem metsast saab, seda paremini meie käsi käib.

Ja üks ikka uuendata kah seda metsakesest. Et jätkuks tulevaste põlvetele. Kuigi nagu natukese vähevõitu uuendatakse.

Palgivirnad laoplatsidel on nagu metsakalmistud, olgu

nad siis Kundas või mujal. Ometi teisiti ju ei saa ja jäägu sihukesed vaated õrnahingeliste lüürikutele õhata. Elu tahab elamist, töö tegemist, raha lugemist.

Kuidas väärtustada

Metsa väärtustamine tähendab, et puidust ka midagi kohapeal tehakse, mitte ainult ei veeta välja, ütles lehes Kunda linnapea Allar Aron.

Olen seda mõtet juba enne kusaigil kohanud, ja noh, tuleb päri olla. Midagi metsast Kunda ümbruse ettevõtetes tööpoolest ka tehakse, linnas endas on minu teada küll vaid üks puiduvärkstudaba.

Aprillis käivitub too haavapudrutehas, siis on olukord muidugi hoopis ägedam. Teisalt – kui metsamehed peavad haaba pigem metsa umbrohuks, nagu lehest lugeda, siis tundub seesugune asjaolu pigem naljakas kui tõsiselt võetav tõuge Kunda metsapealinnaks upitamisel.

Nõnnamoodi

võib ju Eesti Metsaseltsi nimeüritus ajapikku oma väärtuse kaotada, kujuneda niisama ristjateks ristjate pärast.

Ei tea, kuidas teie, kuid minu silmis ja mõistuses on Kunda ikkagi tööstus- ja sadamalinn. Siin on ka parke ja metsasalusid, merd ja, jumal tänatud, kunagisest rohkem head värsket rannaõhku.

Toda metsapealinna tiitlit, julgen arvata, tavaline kundakas küll millekski teab mis auasjaks ei pea.

Aga kui anti, siis anti. Eks pargid ja männitukad on siin ikka jõudumööda hoolitsetavat kätt tunda saanud ning kohendatakse neid edaspidigi. Selles osas pole vahet, kas metsapealinnana või mitte.

“Palgivirnad laoplatsidel on nagu metsakalmistud, olgu nad siis Kundas või mujal.”

Sulev Kool